

Helena Bagué La Jana, cantant d'El Pot Petit

“El públic familiar és molt important i va creixent”

Xavier Castellón
GIRONA

Quan puja a l'escenari, la cantant i actriu Helena Bagué es converteix en la Jana d'El Pot Petit, un dels grups més populars de la nova cançó infantil o, millor, familiar –ja parlarem de definicions– a Catalunya i en català. L'Helena i Siddhartha Vargas, més conegut com en Pau pels seus seguidors petits i grans, són les veus i els fundadors d'El Pot Petit, formació que aquest any celebra el seu desè aniversari. Després de tres discos i centenars de concerts, cada vegada més multitudinaris, El Pot Petit i els seus músics, la Melmelada Band, han tornat a gravar alguns dels seus èxits amb nous arranjaments per a un disc que U98 Music publicarà el mes vinent, mentre l'espectacle commemoratiu del desè aniversari continua omplint teatres i auditoris a tot arreu.

Comencem amb les definicions: cançó infantil o familiar?

Nosaltres estem defensant molt el concepte 'familiar' perquè ens agrada que els nostres concerts i espectacles siguin una experiència per a tota la família. Potser el concepte 'infantil' l'hem relacionat molt amb una cosa que és només per als nens i nenes, que estan veient l'espectacle mentre els pares i mares estan fent la seva. Des del principi, nosaltres hem defensat molt que el nostre espectacle és per gaudir-lo en família i, per tant, ens estem adreçant tant al públic infantil com al públic adult, el qual també tenim molt en compte. Sempre intentem oferir alguna cosa més que pugui atrapar els adults, que els pugui interessar. I el mateix fem amb les cançons: les lletres sí que són adequades per als nens i nenes, però pel que fa a música, a composició, a arranjaments, volem fer una cosa de qualitat que també pugui agradar als adults. Per tant, familiar.

Hi ha petits detalls d'humor, dobles sentits sempre benintencionats, però que es veu clar que estan adreçats als pares. Sí, perquè ens agrada que als pares, ja que porten els nens i nenes als nostres espectacles, també els agradin i s'hi puguin enganxar d'alguna manera.

A Catalunya, hi ha una gran tradició de

cançó infantil o familiar. Com connecteu vosaltres amb aquesta tradició?

Jo, per exemple, recordo molt de petita anar a veure el gironí Àngel Daban, i tenim els seus cassetes al cotxe i feiem sonar constantment les seves cançons, que és el que ens diuen ara a nosaltres els pares: "Tenim el CD al cotxe i no para de sonar una vegada i una altra!" I a mi em passava això amb l'Àngel Daban, però també amb molts altres cantants com ara Jordi Tonietti, Xesco Boix... Nosaltres hem begut de tot això, sempre hem escoltat molta música i hem viscut el fe-

“ Els concerts familiars han de gaudir de les mateixes condicions, en tots els sentits, que els que es fan per a adults ”

nomen de l'animació infantil, i ens han quedat moltes coses de tot aquest llegat.

Com us trobeu amb en Siddhartha, amb el qual compartiu el doble vessant artístic i pedagògic, no?

Sí, de fet amb en Siddhartha ens vam conèixer en un curs de monitors de lleure. Sempre tots dos hem estat molt vinculats al món del lleure i dels infants, i també vam estudiar magisteri. Jo no he exercit mai perquè de seguida em vaig posar a fer la carrera d'actriu i cantant, però en Siddhartha sí que va estar treballant en algunes escoles. I sí, suposo que de la combinació de la part més pedagògica i de la més artística va sortir aquest projecte.

A més, tots dos sou altempordanesos i de pobles molt propers.

Sí, jo soc de Castelló d'Empúries i en Siddhartha, de Pau.

De tant en tant adapteu algunes cançons tradicionals, però el gruix del vostre repertori són les cançons pròpies. Com neixen aquests lleons vergonyosos, els gats enfadats, els pirates despistats, els dracs bons que no es mengen ningú?

Nosaltres sempre busquem maneres de poder connectar amb els nens i nenes, que puguin empatitzar amb les històries

i els personatges de les nostres cançons. Vam trobar que una bona manera de fer-ho era a través dels animals, que sempre criden molt l'atenció als nens i nenes, i a més personificant aquests animals: si en comptes que sigui en Pere el que té vergonya és un lleó, resulta més atractiu per als nens, perquè un lleó ja és un animal que crida l'atenció i sí, a més a més, en comptes de ser aquell animal fort que és el rei de la selva, té vergonya, estem treballant moltes coses sobre les emocions. I això ho intentem fer en totes les nostres cançons.

“ Les nostres cançons són pedagògiques i aporten valors, però no donen consignes; el missatge hi és, però no explícitament ”

També en cançons com aquesta, 'El gat enfadat' o 'La gallina Tica' són molt importants les decisions col·lectives.

Sí, és tracta de no quedar-se els problemes per a un mateix, sinó d'anar recollint diferents opinions i demanar als altres com ho farien, i a partir d'aquí trobar una solució conjunta.

I la solució sovint és moure el cul.

Sí, sí, moure el cul sempre va bé [riu]. L'alegria que no falti!

Moltes de les vostres cançons transmeten valors, com ara l'amor pels avis i àvies, la interculturalitat i la importància del joc com a eina de formació. És evident la voluntat pedagògica, no?

Sí, però no volíem fer-ho d'una manera massa concreta, amb consignes del tipus: per jugar has de fer tal cosa. En les nostres cançons, el missatge hi és, però no està dit explícitament, sinó que tota la història t'hi porta. Per això, sí que creiem que les nostres cançons són pedagògiques i aporten valors, però no donen consignes.

Per exemple, per parlar de la diversitat cultural que hi ha en el món ho feu a través de diferents músiques i balls.

Exacte. I la cançó no deixa de ser una excusa per parlar d'altres territoris, d'altres idiomes..., per generar així un tema de conversa amb els infants.

Dins d'una oferta creixent d'espectacles per a nens i nenes, què creieu que aporte u o què us distingeix?

Crec que nosaltres fem música fresca, i ens agrada tocar diferents estils de música, perquè els nens també eduquin l'oïda. A més a més, crec que ens distingim molt per la posada en escena, a la qual li donem molta importància: portem títols i tenim tota una sèrie de personatges, començant pel Pau i la Jana, que viuen dins d'aquest pot màgic que és el Pot Petit. Això ens permet jugar amb mil històries i els nostres concerts estan teatralitzats i tenen un fil conductor.

Fins i tot feu alguna incursió en el 'hip-hop', d'una manera molt natural. I en Pau és un gran ballari de 'break dance'.

Ens atrevim amb tot! Som una mica agosarats, i és cert que en Pau, això del ball i de posar-li morro, ho porta molt bé [riu].

Deu ser perquè ve d'un grup de rock tan enèrgic com ara Dekrèpits...

Sí, és possible, ja ens va arribar força en senyat [riu].

Treballau amb diversos formats, des del més petit per a escoles, fins a la macrobanda de la gira dels 10 anys. Quantes variables té la Melmelada Band?

N'ha tingut moltes, perquè el projecte ha anat creixent i nosaltres ens hem anat adaptant també una mica al que requereix cada moment. Vam començar sent dos, només en Siddhartha i jo, que durant uns anys vam fer moltes actuacions, anant picant pedra, primer fent cançons populars i atrevint-nos, a poc a poc, a introduir també temes propis en el repertori, i llavors va ser quan vam veure que la cosa podia començar a créixer. I a partir dels temes propis va sorgir la Melmelada Band: vam començar sent quatre, després sis, i ara la formació que oferim és la de vuit músics, per a festes majors i concerts en general. I llavors aquesta que hem fet especial per a l'espectacle dels 10 anys, amb 13 músics a l'escenari.

Amb secció de vents, percussions, coristes... Un muntatge espectacular.

Sí, ens hem ficat en un gran embolic [riu], però n'estem molt contents i orgu-

Els pirates que han conquerit Youtube

Una part important de l'èxit d'El Pot Petit són els seus videoclips, amb elements animats, que triomfen a Youtube: *El lleó vergonyós* i *Els pirates* sumen 13 milions de visualitzacions. Però és en directe on es veu millor la força del grup. Després de tres plens al Kursaal de Manresa, l'espectacle del 10è aniversari arribarà el 6 d'octubre a l'Auditori de Girona dins de Temporada Alta, al novembre passarà per Vic, Sant Cugat i Lleida, i al desembre per Figueres, Reus i Barcelona (Teatre Poliorama).

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

Podeu veure la
conversa avui a
El Punt Avui TV, a les 21 h

llosos, perquè pensem que és molt important que els nens i nenes puguin veure ja des de ben petits un concert amb tots aquests músics, que són realment increïbles, uns professionals immensos, i ofereixen una gran qualitat musical.

Moltes vegades, a pesar de la importància que té l'animació i la cançó infantil, potser no s'hi dediquen prou recursos, potser perquè es considera que la matinada s'entreté amb poca cosa.

Sí, de fet és una lluita en la qual nosaltres estem batallant molt. És cert que sovint es pensa que qualsevol cosa és vàlida per als nens, i per tant el concert familiar de la tarda es posa en un racó de la plaça de qualsevol manera, amb una infraestructura tècnica mínima, i nosaltres pensem que això ha de canviar. De fet, ja està canviant, per sort, perquè pensem que els concerts familiars han de gaudir de les mateixes condicions, en tots els sentits, que els que es fan per a adults. Perquè moltes vegades nosaltres anem a actuar a una plaça a la tarda i està a rebenjar de gent, i ens quedem a veure els grups de la nit i no hi ha ni una quarta part de públic. En canvi, el grup de la nit té un caixet molt més elevat que el nostre i no li han posat els mateixos problemes tècnics que hem patit nosaltres, quan reclamem alguna cosa i ens contesten que no ens cal, que nosaltres toquem per a nens...

Però encara ara?

Sí, sí, encara ens ho trobem. Després, quan ens veuen a l'escenari, entenem que els hem demanat determinades co-

Helena Bagué, al plató d'El Punt Avui Televisió, i la portada del disc del 10è aniversari del grup ■ JOSEP MARIA PADRÓS SOLÉ

ses, però primer ho han de viure i veure. I la segona vegada ja ens fan més cas. Per això, els grups que estem oferint espectacles de gran format per al públic familiar ens estem posant una mica fermes, perquè aquest és un públic molt important i que va creixent, pels canvis en els hàbits de consum de cultura. Les famílies tenen moltes ganes de sortir a la tarda o el vespre a veure concerts, mentre que baixa la tendència de programar coses molt tard, ja de matinada.

No sé si es pot parlar d'intrusisme, però sí que hi ha molts grups de música 'adult' que, de tant en tant, fan un concert 'familiar'. Què en pensa?

Jo crec que s'ha de ser professional i s'ha de ser sincer amb el que un fa, i hi ha molts grups que s'han volgut apuntar al carro, perquè veuen que hi ha molta demanda d'aquest tipus de concerts per al públic familiar. I no és tan fàcil fer aquest canvi, de la nit a la tarda o el dia, per adreçar-te al públic familiar. Es tracta de fer les coses amb respecte, bàsicament, perquè hi ha grups com nosaltres que ens impliquem molt en el que fem, amb molt de rigor i professionalitat. I quan veus que estan programant un grup per a adults a la teva franja, i que aquest grup no ha adaptat res del seu espectacle, sinó que s'ha limitat a abaixar els decibels i a repartir quatre globus, dius: o tres, tu, no és així! Per sort les coses ca-

uen pel seu propi pes i aquestes propostes generalment no van molt més enllà, perquè als nens i nenes no els interessin. Tenim la sort que és un públic molt sincer i si no li agrada una cosa, ho diu [riu].

Com és la gira del desè aniversari?
Hem triat deu localitats de tot Catalunya, i els hem repartit bé perquè tothom ens pugui veure en algun lloc. És un espectacle molt únic, perquè per primera vegada es pot veure què hi ha dins del Pot Petit que hi ha a l'escenari: una de les coses que més ens han demanat els nens i nenes al llarg d'aquests 10 anys. Els hi ensenyem un trosset d'aquest món màgic, perquè el fet de descobrir aquest imaginari és complicat: el que un s'imagina sempre és molt més guai que la realitat.

En el nou disc esteu donant una vida a cançons ja conegudes del vostre repertori, amb nous arranjaments i alguns col·laboradors. Heu triat les vostres cançons favorites o les més populars?

És una barreja de les dues coses, les que més ens reclamen als concerts i també alguna que nosaltres apreciem especialment, però les hem renovat totes, d'una manera sorprenent. Estem supercontents de com ha quedat el disc, perquè té una sonoritat molt especial i els arranjaments de Dani López, un dels components del grup, són molt treballats, però les cançons es reconeixen i jo crec que als nostres seguidors els agradarà. També serà com un regal per als pares i les mares: aquestes cançons que heu escoltat milers de vegades us les servim d'una altra manera perquè us entrin millor! ■

